

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De tertio

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

quod nolit mortem peccatoris, fed ut conver-
tatur & vivat, Ezech. 18. v. 23. & nullo
exclufo Chrifto paravit Salutare ante fa-
ciem omnium populorum, ut Simeon hic
ait. Ejusmodi promiffionibus nos quo-
que includamus, non dubitantes, quin
illa in Chrifto Etiam & Amen fint, 2. Cor.
1. v. 19.

4. Est oratio devota & fidelis, ut Simeon
nobis exemplo eft, qui enim patiuntur fe-
cundum voluntatem Dei, fideli Creatori
commendent animas fuas in benefacien-
do, 1. Petr. 4. v. ult.

Sed & de experienti veftore circumfpeci-
endum eft. Hic eft Dominus ipfe, qui ait:
Educam cæcos in viam, quam nefeive-
runt: & in femitis, quas ignoraverunt,
ambulare eos faciam: ponam tenebras
coram eis in lucem, & prava in recta,
Efa. 42. v. 16. Quamvis autem mirificet
fanctos fuos, Pfal. 4. v. 4. attamen facit, ut
Deum diligentibus omnia in bonum coo-
perentur, Rom. 8. v. 28.

De Tertio.

Restat *Cautela*, quæ tribus absolvitur
Regulis, ut funt:

1. *Legi te fubjice.* Maria non obligata
fuiffet ad legem, quod enim natum erat ex
illâ, à Spiritu Sancto erat, Luc. 1. v. 35. ta-
men fuâ sponte legi fe fubjecit, ad noftram
inftructionem, ut & nos in omnibus acti-
onibus noftris legem tanquam normam
fequeremur: quam ob cauffam Deus quo-
que eam tabulis lapideis infulpfit, ut indi-
cetet, quod non aliquam diu, fed æternum
durare debeat, Deus ego, & non mutor, in-
quit, Mal. 3. v. 6.

2. *Chriftum apprehende.* Accepto enim
puerulo in ulnas fuas, benedixit Deum,
qui ad gratiofum hoc tempus eum refer-
vaverat.

Hoc modo ipfum imitari non possu-
mus, Servator enim non amplius puer eft,
fed in virum perfectum evafit, Eph. 4. v. 15.
neque corporaliter eum in ulnas accipere
valemus, afcendit enim in cælum, &
fedet ad Dexteram Dei, Marc. 16. v. 19. Act.
1. v. 9. attamen nobifcum eft omnibus die-
bus, usque ad confummationem feculi,
Matth. 28. v. ult.

Verbi præcones bajuli funt, qui ipfum
hodie tenus loco parentum in templum
deferunt, ideò nos quoque manus & bra-
chia extendamus, Chriftoque verâ fide
apprehedamus: quotquot enim rece-
perunt eum, dedit eis poteftatem Filios
Dei fieri, his, qui credunt in nomine ejus,
Joh. 1. v. 12.

Accipimus autem eum in ulnas cum Si-
meone, quando facras literas nobis com-
mendatas habemus, hæ enim fasciæ funt,
quibus involutus eft. Hinc Servator:
Scrutamini Scripturas, illæ enim funt, quæ
testimonium perhibent de me, Joh. 5. v. 39.
Accipimus eum in ulnas, quando verâ fide
meritum ejus apprehedimus, cum Jaco-
bo dicentes: Non dimittam te, nifi be-
nedixeris mihi, Gen. 32. v. 27. Nam qui
eredit in Filium, habet vitam æternam;
qui autem incredulus eft Filio, non vide-
bit vitam, fed ira Dei manet super eum,
Joh. 3. v. ult.

In ulnas quoque eundem accipimus,
quando erga pauperes benefici fumus, hi
enim funt Chrifto membra, & quod illis

boni exhibetur, ille sibi præstitum reputabit, Matth. 25. v. 40.

Pauci equidem hodiè sunt, qui Simeonis naturâ præditi sint, plurimi plus *ἄσπετον* æstimant, quam Christum, & aurum quam Deum, idè temporalia quærentes, æterna amittunt. Mundus enim transit, & concupiscentia ejus, qui autem facit voluntatem Dei, manet in æternum, 1. Joh. 2. v. 19.

III. *Mortalitatem perpende.* De Simeone memoratur, quod venerit ea hora, in templum, cum inducerent puerum Jesum parentes ejus ut præsentarent eum Domino. Idè præ gaudio se continere nequibat, sed suscipiebat eum in ulnas, dicens: Nunc dimittis servum tuum, Domine, secundum verbum tuum in pace.

Nos quoque ex animo beatam *ἰουδαίας*, desideremus, ut cum Paulo dissolvamur: at non ex impatientia crucis, uti Jobus, cap. 7. v. 15. & Jonas, cap. 4. v. 8. aut ex tædio laborum & molestiarum, sicut Moses, Num. 11. v. 15. sed, ut cum Christo simus, Phil. 1. v. 23. ubi peccatorum vinculis soluti, ipsi serviamus in justitiâ & sanctitate, coram ipso, Luc. 1. ambulantes coram eo in regione vivorum, Psal. 116. v. ult.

Pius quidam Paterculus in more ha-

buit, ut semper orationem Dominicam precans, cœlestis patriæ, hoc modo, recordatus fuerit: Pater noster qui es in cœlis, in tetris non est quies, Nam homo, natus de muliere, brevi vivens tempore, repletur multis miseriis, Job. 14. v. 1. ratione multarum tentationum, quibus homo subjectus est, à die exitus de ventre matris usque in diem sepulturæ in matrem omnium nostrum, Sir. 40. v. 1. In flagella quippe parati sumus, Psal. 38. v. 19. tantisque malis vexamur, ut crucis variationes & exercitus contra nos sint, Job. 10. v. 17. & quando satis diu variis ærumnis agitati sumus, tandem dies finitionis certus est, Sir. 40. v. 2. propterea vita nostra comparatur vapor, qui modicum, & deinceps non apparet, Jacob. 4. v. 14.

Ne proindè temporalibus cor appendamus, sed quæramus ea, quæ sursum sunt: quos thesauros nec ærugo nec tinea demolitur: & ubi fures non effodiunt, nec furantur, Matth. 6. vers. 20. ubi *πολιτευμα* nostrum, quod Christus acquisivit nobis, Phil. 3. v. 20.

Largiatur illud nobis cœlestis Pater, per Christum Dominum & Servatorem nostrum, in Spiritu Sancto,
Amen.